

જ્યાં, જે વાંચીને  
માથું સહેજ હલવા  
માંડે, આંખો  
પહોળી થાય,  
ત્યાં થોભી જજો !  
શાન્ત ચિત્તે  
આંખો મીંચીને  
ઊંડાણમાં જજો !



તમે જેવા છો  
તેમાંથી કાંઈક  
વધુ સારા,  
વધુ સાચા  
બનવાની  
કોશિશ કરજો.



હા ! મનમાં  
એવું છે ખરું કે  
મને જે ગમ્યું  
તે બધાને ગમે  
તો કેવું સારું !  
એ ભાવ તો સતત  
રમતો રહ્યો જ છે.





અભંગદ્વાર  
પાઠશાળા

ભદ્ર સ્વભાવી હૃદયને  
આ શબ્દોનો  
યોગ સાંપડશે તો તે  
અંદર જઈને તેને  
સત્-સંમુખ બનાવશે,  
મોતી બનાવશે તો  
એમાં બિંદુની  
સાર્થકતા છે,  
ધન્યતા છે,  
ચિરંજીવિતા છે.



નૈમિત્તિક અનુષ્ઠાનો  
થવાં જોઈએ,  
ખૂબ થવાં જોઈએ,  
પણ તે બધાં  
નિત્ય અનુષ્ઠાનોમાં  
કારણ બનવા  
જોઈએ.



આજકાલ આ  
નિત્ય અનુષ્ઠાનોના  
મૂળ હેતુનું જ્ઞાન  
ન હોવાના કારણે  
ઉપેક્ષા થતી હોય  
તેમ લાગે છે. તેથી  
પાપભીરુતા વગેરે  
અંતરંગ ધાર્મિકતા  
લુપ્ત થતી  
જોવા મળે છે.



ગ્રન્થાલય તો  
મારું એક સપનું છે;  
તે યોવીસે કલાક  
ખુલ્લુ રહેવું જોઈએ.

આપણે તો  
જ્ઞાનના પૂજારી  
ગણાઈએ છીએ.  
તો આપણી જ્ઞાનની  
આ પરબ ખુલ્લી જ  
રહેવી જોઈએ.



પૂજ્યપાદ  
હરિભદ્રસૂરિજીએ  
“લલિત વિસ્તરા”માં  
'અર્થબોધ વિનાના  
સૂત્રપાઠને  
સૂકી શેરડી  
યાવવા જેવો'  
કહ્યો છે.

